

בראשית ברא אלדים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחושך על פני תהום ורוח אלדים מרחפת על פני המים ויאמר אלדים יהי אור ויהי אור וירא אלדים את האור כי טוב ויבדל אלדים בין האור ובין החושך ויקרא אלדים לאור יום ולחושך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלדים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלדים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלדים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלדים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלדים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלדים כי טוב ויאמר אלדים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למיני אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למיניהו וירא אלדים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלדים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו לבמארת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלדים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלדים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום וללילה ולהבדיל בין האור ובין החושך וירא אלדים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלדים ישרצו המים שרץ זימה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל צפוש הזימה הרמשות אשר שרצו המים למיניהם ואת כל עוף כנף למיניהו וירא אלדים כי טוב ויברך אתם אלדים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלדים תוצא הארץ צפוש זימה למיניה בהמה ורמש וחיותו ארץ למיניה ויהי כן ויעש אלדים את זימת הארץ למיניה ואת הבהמה למיניה

ואת כל רמש האדמה למיניהו וירא אלדים כי טוב ויאמר אלדים צעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלדים את האדם בצלמו בצלם אלדים ברא אתו וצקבה ברא אתם ויברך אתם אלדים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל זימה הרמשות על הארץ ויאמר אלדים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע אשר על פני הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכילה ולכל זימת הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו צפוש זימה את כל ירק עשב לאכילה ויהי כן וירא אלדים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלדים ביום השישי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השישי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלדים את יום השישי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלדים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשית ידוה אלדים ארץ ושמים וכל שיוח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמוח כי לא המטיר ידוה אלדים על הארץ ואדם איך לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויניצר ידוה אלדים את האדם עפר מן האדמה ויפוז באפיו צלמת זימים ויהי האדם לצפוש זימה ויטע ידוה אלדים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמוח ידוה אלדים מן האדמה כל עץ צומח למראה וטוב למאכל ועץ הזימים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע וזה יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האזוד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ הוא טוב שם הבדלוח ואבן השהם ושם הזהר השני גיזון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם הזהר השלישי חזקל הוא ההלך קדמת אשר והזהר הרביעי הוא פרת ויקוז ידוה אלדים את האדם ויצוהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו ידוה אלדים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכרך ממנו מות תמות